

ΔΙΔΑΓΜΕΝΟ ΚΕΙΜΕΝΟ Λυσίας, *Υπέρ Μαντιθέου* §§12-13

A1.

α.

1. – Σ: οὐδεις ἂν ἀποδείξει περι ἐμοῦ δύναιτο οὔτε δίκην αἰσχρὰν οὔτε γραφήν οὔτε εἰσαγγελίαν γεγεννημένην
2. – Λ: πάντας ἐώρων τοῖς μὲν ἰππεύουσιν ἀσφάλειαν εἶναι δεῖν νομίζοντας.
3. – Σ: ἐτέρων ἀναβάντων ἐπὶ τοὺς ἵππους ἀδοκιμάστων παρὰ τὸν νόμον

β.

1. Αναφέρεται σε περιπτώσεις δικαστικής διαμάχης, στις οποίες έχει προαναφερθεί με τους όρους δίκην, γραφήν, εἰσαγγελίαν.
2. Με τον όρο αυτό ο Μαντίθεος αναφέρεται στην παράνομη ενέργεια κάποιων συμπολιτών του που στρατεύτηκαν στο σώμα των ιππέων, χωρίς να έχουν προηγουμένως περάσει από την απαραίτητη διαδικασία δοκιμασίας.

ΠΑΡΑΛΛΗΛΟ ΚΕΙΜΕΝΟ Λυσίας, *Υπέρ Μαντιθέου* §§15-16

Επισήμανση: Το συγκεκριμένο παράλληλο κείμενο από τον *Υπέρ Μαντιθέου* λόγο μπορεί να συσχετιστεί με το αρχαίο διδαγμένο κείμενο ως προς τη συμπεριφορά του ομιλητή στο πλαίσιο των στρατιωτικών υποχρεώσεών του. Επιβεβαιώνεται το στρατιωτικό του ήθος μέσα από συγκεκριμένα περιστατικά όπως ο ηρωισμός του στην εκστρατεία της Κορίνθου, αλλά και η τολμηρή και θαρραλέα πρωτοβουλία του να λάβει μέρος το τμήμα του χωρίς κλήρωση σε νέο θανάσιμο κίνδυνο, στην αντιμετώπιση του σπαρτιάτη βασιλιά Αγησίλαου που είχε εισβάλει στη Βοιωτία.

B4. γραφομηχανή, γραφολόγος, καλλιγραφία - πολιούχος, πολεοδομία, πολιορκώ - παντογνώστης, παντοδυναμία, παντοκράτορας - υπόκαμπος, υποδύναμη, έφιππος - νομοσχέδιο, νομοθεσία, παρανομία

ΑΔΙΔΑΚΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ Ξενοφών, *Ελληνικά* Βιβλ.6, κεφ. 4 §§4-6.2

Ενδεικτικές νεοελληνικές αποδόσεις

Ύστερ' απ' αυτή την επιτυχία βάδισε προς το εσωτερικό της χώρας και στρατοπέδευσε στα Λεύκτρα των Θεσπιών. Οι Θηβαίοι στρατοπέδευσαν στον αντικρινό λόφο, σε μικρή απόσταση, δίχως άλλους συμμάχους	Αφού έκανε αυτά και ανέβηκε από τη θάλασσα (προς το εσωτερικό) στρατοπέδευσε στα Λεύκτρα της περιοχής των Θεσπιών. Οι Θηβαίοι στρατοπέδευσαν στον απέναντι κοντινό λόφο, χωρίς κανέναν
---	--

από τους Βοιωτούς. Οι φίλοι του Κλεομβρότου πήγαιναν και του ἔλεγον: «Κλεόμβροτε, αν αφήσεις τους Θηβαίους να φύγουν δίχως μάχη, θα κινδυνέψει η ζωή σου από την πόλη μας· θα θυμηθούν και τη φορά εκείνη όπου έφτασες ως τις Κυνός Κεφαλές δίχως καθόλου να λεηλατήσεις τα εδάφη των Θηβαίων, και την άλλη σου εκστρατεία αργότερα όπου αποκρούστηκε η εισβολή σου — ενώ ο Αγησίλαος πάντα κατόρθωνε να εισβάλλει από τον Κιθαιρώνα. Αν λοιπόν θέλεις το καλό σου ή και να ξαναδείς την πατρίδα σου, πρέπει να διατάξεις επίθεση». Τέτοια ήταν τα λόγια των φίλων του· οι αντίπαλοί του πάλι ἔλεγον: «Τώρα θα δείξει ο άνθρωπος αυτός αν στ' αλήθεια ευνοεί τους Θηβαίους, καθώς λένε». Τούτες οι κουβέντες παρακινούσαν φυσικά τον Κλεόμβροτο να δώσει μάχη.

Μτφρ. Ρ. Ρούφος. 1966.

Γ4.

α.

Ταῦτα: είναι σύστοιχο αντικείμενο στη μετοχή ποιήσας.

συμμάχους: είναι κατηγορούμενο στο αντικείμενο οὐδένας (από τη μετοχή ἔχοντες).

σου: είναι αντικείμενο στο ρήμα ἀναμνησθήσονται.

τῶν Θηβαίων: είναι ετερόπτωτος ονοματικός προσδιορισμός (γενική κτητική) στο χώρας.

Αγησίλαου: είναι υποκείμενο στη μετοχή ἐμβάλλοντος (γενική απόλυτη).

β.

ἄλλο σύμμαχο παρά μόνο τους Βοιωτούς. Τότε οι φίλοι του Κλεόμβροτου τον πλησίασαν και του εἶπαν: «Αν αφήσεις, Κλεόμβροτε, τους Θηβαίους χωρίς μάχη, θα κινδυνεύσεις να πάθεις τα χειρότερα κακά από την πόλη. Γιατί θα θυμηθούν σε βάρος σου και την περίπτωση που έφτασες κάποτε στις Κυνός Κεφαλές και δε λεηλάτησες τη χώρα των Θηβών, καθώς και τη δεύτερη φορά που εξεστράτευσες και αποκρούστηκες με αποτέλεσμα να μην εισβάλλεις, ενώ ο Αγησίλαος πάντα κατάφερνε να εισβάλλει μέσω του Κιθαιρώνα. Αν λοιπόν ενδιαφέρεσαι για τον εαυτό σου ή επιθυμείς την πατρίδα σου, πρέπει να επιτεθείς εναντίον των Θηβαίων». Οι φίλοι του αυτά του ἔλεγον· οι αντίπαλοί του πάλι ἔλεγον τα εξής: «Τώρα πράγματι θα δείξει ο άνθρωπος αν στ' αλήθεια φροντίζει για τους Θηβαίους, όπως κατηγορείται». Στο άκουσμα αυτών ο Κλεόμβροτος οργιζόταν και ξεσηκωνόταν να συνάψει μάχη.

Μτφρ. Γ. Α. Ράπτης. 2005

Υπόθεση: *εἰ ἀφήσεις τοὺς Θηβαίους ἄνευ μάχης (εἰ + οριστική μέλλοντα)*

Απόδοση: *κινδυνεύσεις ὑπὸ τῆς πόλεως τὰ ἔσχατα παθεῖν (οριστική μέλλοντα)*

(Ο υποθετικός λόγος δηλώνει αυτό που ο ομιλητής θεωρεί ως πραγματικό (στο μέλλον), δηλαδή τον βέβαιο κίνδυνο που θα διατρέξει στο μέλλον ο Κλεόμβροτος).